

SPRÁVA NÁRODNÍHO PARKU
A CHRÁNĚNÉ KRAJINNÉ OBLASTI ŠUMAVA

Správa a údržba silnic Jihočeského kraje závod Prachatice	
Došlo:	19-09-2012
č.j.:	150-14/2012-11
Přiděleno:	7/0
Počet listů/ příloh:	

Dle rozdělovníku

váš dopis značky / ze dne

naše značka

datum

vyřizuje / linka

NPS 06449/2012

3.srpna 2012

Hubený/731530296

Věc: Udělení výjimky ze zákazu stanoveného pro Chráněnou krajinnou oblast Šumava – použití chemického posypu silnic I/4 a I/39 (Volary – hranice okresů Český Krumlov/Prachatice)

Rozhodnutí

Správa Chráněné krajinné oblasti Šumava (dále jen „Správa“) jako věcně a místně příslušný orgán ochrany přírody podle § 75 odst. 1 písm. e) zákona ČNR č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZOPK“), vykonávající státní správu na úseku ochrany přírody a krajiny podle § 75 odst. 2 ZOPK na území chráněné krajinné oblasti podle § 78 odst. 1 až 3 ZOPK

na základě provedení správního řízení o žádosti

povoluje

v souladu s ustanovením § 43 odst. 3 ZOPK Ředitelství silnic a dálnic ČR, Čerčanská 12, 140 00 Praha 4, IČ: 65993390 (dále jen „žadatel“)

v ý j i m k u

ze základních ochranných podmínek chráněných krajinných oblastí uvedených v ustanovení § 16 odst. 1 písm. l) a ustanovení § 26 odst. 1 písm. l) ZOPK, tj. ze zákazu použít chemický posyp cest na silnicích I třídy na území NP Šumava a CHKO Šumava a to na následujících úsecích silnic a za těchto podmínek:

1) I/39 v úseku hranice okresů CK/PT (km 45,900) - Volary

Správa povoluje v zájmu minimalizace působení posypových solí na přírodní ekosystémy v okolí komunikací maximální dávku aplikované soli za jednu zimní sezónu max. 25t na celkovou plochu silnice.

Správa ukládá podmínku aplikace posypových solí na úseku Volary – hranice okresů CK/PT pouze pro případy kalamitních situací, tzn. lokálního vzniku souvislé ledové vrstvy, na které aplikace inertního posypu selhává.

Správa ukládá povinnost informovat elektronickou poštou (adresa bude dohodnuta při projednání operačního plánu zimní údržby silnic) Správu před provedením posypu. Správa může realizaci zásahu elektronickou poštou zastavit v případě, že jej bude považovat za nepřiměřený. O

množství aplikované soli za zimní období bude Správě každoročně předána písemná zpráva, a to nejpozději do 30. 9. příslušného kalendářního roku.

2) I/39 v úseku Soumarský most – železniční přejezd u Lenory

Správa ukládá podmínku použití posypových solí výhradně za extrémních kalamitních situací (za vzniku ledovky nebo souvislé ledové vrstvy v celé délce a šířce komunikace), kdy použití inertního posypu selhává. Správa ukládá povinnost informovat elektronickou poštou Správu před provedením posypu. Správa může realizaci zásahu elektronickou poštou zastavit v případě, že jej bude považovat za nepřiměřený. Správa ukládá v zájmu minimalizace působení posypových solí na přírodní ekosystémy v okolí komunikací podmínku, ve které stanoví jako maximální dávku aplikované soli za jednu zimní sezónu 1,0 t na celou plochu silnice.

Správa ukládá povinnost zajistit monitoring kontaktních ekosystémů s NPR Velká niva (silniční příkop) v rozmezí 1x za 2 roky s cílem sledovat v měsíci červnu příslušného kalendářního roku alespoň na 2 místech koncentrace Na^+ a Cl^- v půdní vodě a % podíl zastoupení halofytů na celkovém množství druhů vyšších rostlin. V případě, že koncentrace jednoho z prvků překročí hodnotu 20mg/l, nebo % podíl subhalofytů a halofytů překročí 20% celkového výčtu bylinných druhů, platnost výjimky se pozastavuje do doby dalšího monitoringu (tj. na dobu minimálně 2 let). Doklady o monitoringu je žadatel povinen předložit Správě vždy po jeho provedení nejpozději do 1. 9. roku jeho provedení.

3) I/39 v úseku železniční přejezd u Lenory až křižovatka se silnicí I/4 a v úseku křižovatka Soumarský most - Volary

Správa ukládá podmínku nepřekročit koncentraci použité NaCl za zimní období 2,5 kg/m² (celkové množství aplikované NaCl za zimní období by nemělo překročit 176t). O množství aplikované soli za zimní období bude Správě každoročně předána písemná zpráva, a to nejpozději do 30. 9. příslušného kalendářního roku.

4) I/4 v úseku Solná Lhota – hraniční přechod Strážný – Philipsreut

Správa ukládá podmínku nepřekročit koncentraci použité NaCl za zimní období 3,0 kg/m². O množství aplikované soli za zimní období bude Správě každoročně předána písemná zpráva, a to nejpozději do 30. 9. příslušného kalendářního roku.

Výjimka je platná po dobu 8 let, tj. do 30. 6. 2020.

Odůvodnění:

Dne 25. 1. 2011 požádalo Ředitelství silnic a dálnic ČR, správa České Budějovice, Lidická 49/110, 370 44 České Budějovice o udělení výjimky ze základních ochranných podmínek národních parků a chráněných krajinných oblastí uvedených v ustanovení § 16 a § 26 ZOPK pro použití chemických posypových materiálů při provádění zimní údržby silnice I/39 v úseku hranice Český Krumlov/Prachatice (km 45,900) až křižovatka se silnicí I/4 (km 71,985) a dále silnice I/4 v úseku Vimperk - Solná Lhota až státní hranice se SRN (hraniční přechod Strážný). Předmětná žádost se dotýká území CHKO Šumava a území NP Šumava s místní příslušností dvou správních orgánů. Vzhledem k tomu, že podstatně delší úsek předmětných komunikací prochází územím CHKO Šumavy, dohodly se oba správní orgány ve smyslu ustanovení § 11 odst. 2 správního řádu, že správní řízení ve věci povede Správa CHKO Šumava.

Dne 16. 2. 2011 proběhlo jednání o vyjasnění problematiky svolané žadatelem na SÚS Jihočeského kraje v Prachaticích, při kterém bylo vysvětleno, že dosavadní výjimka Vlády ČR bude platná až do skončení v ní vymezené platnosti (poslední zimní období je 2011-2012). Správa CHKO upozornila na skutečnost, že vzhledem ke kontaktu záměru s prioritními biotopy EVL Šumava nelze vyloučit významný vliv na předměty ochrany EVL Šumava, a že do doby prověření záměru v procesu EIA Správa přeruší správní řízení o povolení výjimky.

21. 2. 2011 Správa vyzvala žadatele k odstranění nedostatků podání žádosti. Téhož dne Správa přerušila řízení o výjimce do doby doplnění podání.

Žadatel dále postupoval ve smyslu zákona č.100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí a oznámil záměr pro zjišťovací řízení. Toto bylo ukončeno u Krajského úřadu Jihočeského kraje, odboru životního prostředí, zemědělství a lesnictví dne 31. 5. 2012 (čj. KUJCK 11461/2012 OZZL/12/Hon). V závěru se konstatuje, že na základě provedeného zjišťovacího řízení záměr nemá významný negativní vliv na životní prostředí a veřejné zdraví a nebude tak posuzován podle zákona, a to za podmínek: „Záměr je tak dle závěrů zjišťovacího řízení možné realizovat ve 2. variantě, která vychází ze základního obrysu dosud platné výjimky usnesení Vlády ČR č.1528 ze dne 23. 11. 2005, tedy, že silnice I/4 bude ošetřována chemicky bez omezení, omezení bude nově i v úseku železniční přejezd u Lenory – křižovatka Soumarský most s maximem 4t NaCl za zimní období a bude upřesněn režim v úseku Volary – hranice okresu Český Krumlov, přičemž oba úseky budou ošetřovány pouze v případě kalamitních situací s maximální dávkou posypu na 25t NaCl za jedno zimní období. Výjimku lze vydat jenom na omezenou dobu (například dalších 5 let), bude zajištěn pilotní projekt zaměřený na zmírnění zátěže Teplé Vltavy s výskytem perlorodky říční a zvláště Řasnice.“

Jde tedy v podstatě o prodloužení výjimky, jejíž platnost byla ukončena uzavřením zimní sezóny 2012, a která byla vydána Vládou ČR usnesením č. 1528 ze dne 23. 11. 2005. Nově se v žádosti o výjimku objevuje požadavek na solení úseku silnice Soumarský most – železniční přejezd u Lenory a zpřesnění posypových dávek na úseku Volary – hranice okresu Prachatice/Český Krumlov. Závěry zjišťovacího řízení pak ve variantě dvě specifikují rozsah podmínek, za jakých lze vyloučit významný vliv na biotopy a druhy EVL Šumava. Z dodaných informací je zřejmé, že:

Běžná chemická údržba silnic I třídy představuje 2,6-3,7 kg/m²

Dosavadní omezená chemická údržba na situace kalamit snižuje tuto zátěž na 0,03-0,26kg/m², tj. méně než na desetinové množství.

Správa věc posoudila z hlediska omezení vyplývajících ze zákona a z hlediska skutečností jí známých z podkladů zjišťovacího řízení, zpráv o monitoringu vlivu zimní údržby silnic na kontaktní ekosystémy v NP a CHKO Šumava v okrese Prachatice a Klatovy a vlastních šetření a došla ke zjištění, která jsou pro vydání výjimky rozhodná:

1) Aplikace posypových solí v úseku Volary – hranice okresů Prachatice/Český Krumlov byla dosud omezena na kalamitní situace, přičemž povinností správce komunikace bylo o posypu informovat Správu, která mohla, v případě, že považovala zásah za nepřiměřený, tento pozastavit nebo zastavit. Na silnicích II. a III. třídy, pro které byla výjimka také povolena, bylo uloženo nepřekročit maximální dávku soli nad 1,5 kg/m² za rok. Toto omezení se však silnice I. třídy netýkalo. V posledních dvou zimních obdobích tento limit pro II. a III. třídu nebyl nikdy vyčerpán, neboť dle předložených podkladů zde bylo v zimním období 2010-2011 aplikováno 0,26 kg/m², v zimním období 2011-2012 jen 0,11 kg/m². V předchozích letech byly tyto hodnoty buď podobné, nebo výrazně menší (až 0,03 kg/m²). Podle dat České geologické služby mezi roky 1990 a 2004 koncentrace Cl⁻ poklesly, zejména v oblasti Záhvozdí. Dnes se zjištěná maxima Cl⁻ pohybují na cca 5 mg/l (tj. asi na pětinasobku pozadí). Opatření ochrany zde tedy měla pozitivní vliv. Záměr ve variantě 2 hodnocený zjišťovacím řízením jako variantu bez významného vlivu na druhy a biotopy EVL Šumava navrhuje mezní množství aplikace NaCl 25 t za zimní sezónu, tj. asi 0,23 kg/m². Správa došla k závěru, že toto navýšení odpovídá reálným potřebám aplikace solí v území – blíží

se jediné extrémní zimě (2010-2011), v ostatních případech bylo vždy množství aplikované soli nižší. Správa proto stanovuje maximální množství aplikované NaCl za zimní sezónu na 25 t. Ponechává povinnost oznamovat Správě dobu a množství aplikace a to po možnost provedení kontroly a případné okamžité redukce zátěží prostředí posypovými solemi.

2) Aplikace posypových solí (NaCl) v úseku Soumarský most – železniční přejezd u Lenory je zákonem omezena. Toto omezení vyplývá nejen z ustanovení základních ochranných podmínek CHKO, ale i ze skutečnosti, že v přímém kontaktu s hranicí silničního pozemku leží hranice Národní přírodní rezervace Velká niva (dále „NPR“). Tuto rezervaci v místě kontaktu tvoří rašelinné a podmačené smrčiny. Tento ekosystém je považován v rámci EVL za prioritní stanoviště, které by mělo být chráněno před poškozením v celém rozsahu EVL. V rámci oznámení záměru je toto území hodnoceno jako 91D0 Rašelinný les, na který aplikace NaCl bude mít mírně negativní vliv, a to i ve druhé variantě. Ustanovení § 28 ZOPK pak umožňuje využívat NPR jen v případě, že se uchová nebo zlepší její dochované přírodní prostředí, ustanovení § 29 písm. a) vylučuje na pozemcích v NPR hospodařit a používat prostředky a činnosti, který by mohly způsobit změny v biologické rozmanitosti, struktuře a funkci ekosystémů. Aplikace posypových solí sice není přímo hospodařením na pozemcích v NPR, nicméně aplikované soli budou ze silnice tavnými vodami přímo transportovány do této NPR. V případě takového transportu dojde ke změně biologické rozmanitosti na části NPR, což je efekt v NPR zakázaný. NPR byla znovu vyhlášena vyhláškou MŽP č. 108/2010 Sb., tato vyhláška definuje předmět ochrany, vymezení a bližší ochranné podmínky, nevymezuje ochranné pásmo. Za takové okolnosti platí pro ochranný režim ochranného pásma ustanovení § 37 ZOPK, které vyžaduje mimo jiné pro použití chemických prostředků souhlas orgánu ochrany přírody. Aplikace NaCl na silnici v kontaktu s NPR sice není využíváním ani hospodařením na území NPR, ale je činností v ochranném pásmu, která samostatně podléhá souhlasu Správy, přičemž při udělení souhlasu (řešeno tímto rozhodnutím v rámci výjimky) orgán posuzuje, zda prováděná činnost může vést k efektům zakázaným ZOPK. Proto Správa vyhodnotila aktuální stav zasažení území NPR efekty chemické údržby silnic, která byla dosud v kontaktu s NPR zakázána (nebyla pro ni udělena výjimka). Správa zjistila z podkladů České geologické služby ČR, že od roku 1990 do roku 2004 se zřetelně koncentrace Cl^- zvýšily (zhruba na trojnásobek pozadí, které je 0,5-0,8 mg/l). Tuto skutečnost Správa ověřila odběrem 28. 6. 2012 ze stojaté vody ve vodoteči přímo v NPR, kde zjistila koncentrace Cl^- 3,4 mg/l a Na^+ 3,92 mg/l. Mírně zvýšené koncentrace NaCl v půdní vodě tedy trvají (na cca trojnásobku pozadí). Je zřejmé, že i když k efektu zasolování dochází pouze přenosy NaCl na podběžích a kolech vozidel, přesto toto zasolování a jeho trend jsou patrné i uvnitř chráněného území. Vzhledem k tomu, že povrchové a půdní vody NPR leží téměř v rovině a odtékají velmi pomalu, je riziko zasolování ekosystémů NPR velmi vysoké, stejně tak je vysoké riziko pronikání tavných vod do hloubky NPR. Samotné zasolování je pak procesem, který postupně vede ke změně druhové rozmanitosti a může změnit strukturu a funkci původních ekosystémů (odumření rostlin a stromů citlivých na zasolení, pronikání halofytů do původní vegetace). Podle studie Prachaticko, Monitoring vlivu zimní údržby silnic na kontaktní ekosystémy v NP a CHKO Šumava (okres Prachatice), období zima 2004-2005 (GeoVision, s.r.o., Chodovická 472/4, 193 00 Praha 9, úkol 05301, 13. září 2005) v období 2003 – 2005 se na hranici NPR snížil podíl subhalofytů a halofytů z 26 % na 9 %, snížil se i podíl NaCl v půdní vodě na cca deseti- až dvanáctinásobek pozadí (v roce 2003 to byl až 140-násobek pozadí). Protože v té době již byl zcela vyloučen chemický posyp silnice, je zřejmé, že ačkoli v 90. letech došlo k nárůstu zasolení kontaktních ekosystémů, v posledních letech bylo dosaženo snížení koncentrací NaCl na cca troj- až čtyřnásobek pozadí uvnitř NPR. Trend vývoje koncentrací NaCl v půdní vodě zasolování je tedy poměrně pozitivní – dosavadní omezení aplikace NaCl vedlo v posledních 10 letech ke zlepšení stavu, i když zvýšené koncentrace NaCl stále trvají. Za této situace je nezbytné velmi vážně se zabývat úvahami o případném povolení dalšího zasolování území, které nepochybně povede ke zvrácení dosavadního pozitivního trendu. Záměrem předložený horní limit předpokládá aplikaci 4 t NaCl za zimní období, tj. cca 0,28 kg/m²

silnice. Ve srovnání s jinými úseky s omezenou aplikací solí je to poměrně vysoká koncentrace. Například na silnici III. třídy Zadov – Churáňov se koncentrace aplikované NaCl pohybují kolem 0,03-0,05 kg/m², na trase Volary – hranice okresu v rozmezí 0,11 – 0,26 kg/m². Žádná z těchto komunikací neleží však v přímém kontaktu s NPR, ani s ekosystémem rašelinišť, podmáčených smrčín a blatkových borů. Na základě těchto zjištění Správa došla k závěru, že v úseku silnice I/39 Soumarský most – železniční přejezd Lenora je z důvodů ochrany lidského zdraví žádoucí umožnit aplikaci NaCl, ale nikoli jako nástroje údržby silnice, ale výhradně jako nástroje ke zmírnění extrémních a výjimečných povětrnostních situací, se kterými je spojena výjimečně zhoršená sjízdnost silnic. Proto je zde možné aplikovat NaCl výhradně v případě náhlého vzniku ledovky, tzn. hladké souvislé vrstvy ledu vytvořené dopadem mrznoucího deště nebo mrhnutí na povrch silnice podchlazené pod 0° C. Množství aplikované NaCl by mělo být minimální, aby nezvrátilo dosavadní pozitivní trend ve vývoji kontaktních ekosystémů. Právě skutečnost, zda nedojde ke zvyšování zasolení kontaktních ekosystémů, by měla být měřítkem v úvahách o případném prodloužení nebo vydání nové výjimky. Správa při stanovení maximálního množství aplikované NaCl vyšla z informací o podobných silničních úsecích, ve kterých je aplikován obdobný režim, přičemž se v zájmu ochrany ekosystémů NPR přidržela spíše nižších známých koncentrací. Proto Správa vyšla ze známých údajů o aplikaci NaCl z úseku srovnatelně dlouhého (2,2 km) lokalizovaného ve srovnatelné nebo vyšší nadmořské výšce (Zadov – Churáňov). Zde koncentrace aplikované NaCl dosahovaly 0,03-0,05 kg/m², při šířce komunikace 7 m a délce 2000 m by pak maximum aplikované soli za zimní sezónu dosáhlo v řešeném úseku 700 kg. Protože i v případech vybraných pro porovnání šlo o „nevyčerpání“ horního limitu stanoveného výjimkou, Správa se v případě tohoto úseku silnice přiklonila ke stanovení horního limitu na maximálně 1,0 t za zimní sezónu. Nezbytnou podmínkou tohoto uvolnění je však trvalé monitorování stavu ekosystému a možnost v případě jeho radikálního zhoršení aplikaci posypu zastavit. Správa uložila podmínku sledovat stav kontaktních ekosystémů na hranici s NPR Velká niva, každý druhý rok a to vždy v červnu kalendářního roku (tj. po odtečení tavných vod, ale před vymytím solí letními srážkami), a to na 2 místech kontaktu. Sledovat se bude koncentrace Na⁺ a Cl⁻ v půdní vodě a % zastoupení druhů subhalofilních a halofilních rostlin. V případě, že koncentrace alespoň jednoho z prvků překročí 20 mg/l (cca dvacetinásobek pozadí), nebo podíl subhalofilních a halofilních druhů dosáhne 20 % a více, bude platnost výjimky pozastavena do doby dalšího prověření situace, tj. na dobu minimálně 2 let. Z důvodu kontroly plnění podmínek výjimky Správa uložila povinnost předkládat výsledky monitoringu, a to k 1. 9. příslušného roku, ve kterém monitoring probíhá.

3) Aplikace posypových solí na úseku Lenora – křižovatka s I/4 u Houžné, křižovatka Soumarský most - Volary (cca 10 km) je dosud v podstatě v režimu obdobném komunikaci I/4 – tj. bez omezení. Správa konstatuje, že tato komunikace přímo překonává Teplou Vltavu a její pravostranný přítok a dále Jedlový potok. Tavné vody z těchto přítoků směřují tak přímo do toku Teplé Vltavy, která je pod Soumarským mostem nositelem malé populace kriticky ohrožené perlorodky říční. Komunikace je zatížena podobně jako silnice I/4 pohybem kamiónové přepravy, nejde však o silnici mezinárodního tranzitu. Správa zde tedy uložila podmínku maximální koncentrace posypu shodnou s dosavadním posypem zde aplikovaným a srovnatelným s posypem u silnic II. a III. třídy v okrese Prachatice, tj. 2,5 kg/m². celkové množství posypové soli by nemělo překročit 176 t za zimní sezónu.

4) Aplikace posypových solí na silnici I/4 v úseku ležícím v CHKO Šumava a v Národním parku Šumava je podle dosud dokladovaných údajů extrémně vysoká a dle dokladů SÚS Prachatice stále roste. V zimě 2010-2011 bylo aplikováno 3,8 kg/m², v zimě 2011-2012 to bylo 3,6 kg/m². Celková množství se pohybují kolem 550 t – většina tohoto množství je splavena do Teplé Vltavy. Dle údajů České geologické služby ČR se koncentrace Cl⁻ v okolí této silnice pohybovaly v roce 1990 kolem 2-4 mg/l, v roce 2004 pak 5 a více mg/l. Aktuální informace o koncentracích Cl⁻

Správa nemá k dispozici, vzhledem k narůstajícímu množství aplikované soli lze však předpokládat, že stále rostou (např. v zimě 2003-2004 bylo aplikováno pouze 427 t NaCl). Z roku 2010-2011 jsou k dispozici informace o kolísání koncentrací chloridů v Řasnici a Teplé Vltavě. Koncentrace Cl⁻ v Řasnici, která odvodňuje celou silnici I/4 od státní hranice až po Vlčí Jámy (cca 8,3 km), oscilují mezi 5 a 19 mg/l, průměrné hodnoty se drží kolem 12 mg/l, tj. asi na dvanáctinásobku pozadí. Část tavných vod z I/4 ještě před vtokem do Řasnice protéká Splavským rašeliništěm (I. zóna NP Šumava). Od roku 1990 se zřetelně koncentrace Cl⁻ zvýšily a do současné doby trvají (zhruba na 10-20násobku pozadí, které je 0,5-0,8 mg/l). V roce 2005 byl proveden monitoring vlivu posypových solí na kontaktní ekosystémy u silnice I/4 (Vliv zimní údržby silnic na kontaktní ekosystémy v NP a CHKO Šumava období zima 2004-2005, GeoVision, s.r.o., Chodovická 472/4, 193 00 Praha 9). Závěr monitoringu zní: „...změny jsou patrné na pH a chemizmu půdní vody na vzdálenost větší než 10 m, zjištěny transportní cesty tavných vod. Vegetační kryt se výrazně měnil v závislosti na zasolení na transektech kolmých ke komunikaci: 17 %, v příkopech 20 %, halofilních a subhalofilních druhů (u inertu jen 6 %). Správa na základě uvedených zjištění konstatuje, že negativní vliv NaCl při aplikaci na silnici I/4 roste. Tato silnice je zdrojem zasolení půd i povrchových toků, toto zasolení vede ke změně chemických a tím i biologických vlastností půdní vody a vody obecně, což přímo ohrožuje jak půdní organizmy, tak vodní organizmy adaptované na oligotrofní vody. Mezi nejvíce ohrožené druhy patří perlorodka říční, jejíž malá populace přežívá v Teplé Vltavě (z důvodu ochrany perlorodky říční je vyloučena aplikace NaCl v povodí Blanice 1 km nad tokem). Zasolení půd také poškozuje přírodní ekosystémy tím, že zasolení půd oslabuje původní organizmy a umožňuje expanzi geograficky nepůvodních subhalofytů a halofytů. Tento proces je v rozporu s ustanovením § 15 a § 25 ZOPK (zachování a zlepšení dochovaného stavu přírody při veškerém využívání území). Správa zvážila i skutečnost, že se celková plocha silnice po roce 2008 zvětšila (nová přeložka komunikace Hliniště – Houžná), při této kalkulaci došla k závěru, že při aplikaci 550 t NaCl za zimu je průměrná dávka kolem 3,0 kg/m². Z hlediska zájmů chráněných ZOPK by za takové situace nemělo být pokračováno ve zhoršování přírodního stavu dalším zasolováním prostředí. Na druhou stranu je veřejný zájem na ochraně zdraví osob a majetků rovněž vážným důvodem pro umožnění aplikace posypových solí. Silnice I/4 je mezinárodním tranzitním tahem s velmi vysokou frekvencí dopravy a značným podílem kamiónové dopravy. Trasa dosahuje až 1000 m nad mořem a obsahuje jak značná převýšení, tak nepřehledné zatáčky a místa, která často namrzají. Vzhledem k hustotě dopravy zde také dochází často k utužení sněhu vozidly ještě před vlastním posypem. Na základě těchto zjištění došla Správa k závěru, že ačkoli je zřetelný veřejný zájem na použití chemického posypu u tranzitní komunikace s mezinárodním významem (i dříve deklarovaný vydanými výjimkami), nemělo by povolení výjimky vést k trvalému a stále intenzivnějšímu zhoršování stavu předmětů ochrany NP a CHKO Šumava. Z výše uvedených příkladů je patrné, že jak omezení stanovená výjimkami, tak moderní technologie údržby komunikací mohou v poměrně krátkodobém měřítku vést k postupnému snižování zátěže prostředí NaCl. Proto Správa rozhodla o stanovení horního limitu aplikace posypových solí i na silnici I/4, a to na 3,0 kg/m² (koncentrace běžné údržby silnic II. třídy dosahují hodnot kolem 2,5 – 2,7 kg/m² za zimní období). Vzhledem k tomu, že až mimo zimního období 2010-2011 bylo množství za zimu aplikované soli nižší než 550 t, považuje Správa toto řešení za přijatelné jak z organizačního, tak technologického hlediska. Správa uložila platnost výjimky na 8 let. Dosud byly výjimky povolovány na dobu 4 až 5 let s cílem průběžného vyhodnocování vlivu NaCl na kontaktní ekosystémy. Toto hodnocení skutečně probíhalo a přineslo řadu klíčových informací, které je možné využít při hledání optimálního řešení sjízdnosti za maximální ochrany dochovaných přírodních hodnot. Proto Správa přistoupila k časově delšímu povolení výjimky, protože již jsou známy trendy zasolování – popř. odsolování přírodního prostředí v místech s omezenou aplikací NaCl. Nejproblematictější úsekem je pak kontaktní zóna silnice I/39 s NPR Velká niva, kde dosavadní úplné omezení vedlo k zastavení trendu zasolování (ale dosud se nepotvrdil jeho zvrát k odsolování). Zde Správa vyhověla žádosti

jen částečně a podmíněně s tím, že prokáže-li se trend zasolování, které by mohlo vést k destrukci části původních ekosystémů, bude platnost výjimky pozastavena.

Poučení o odvolání:

Proti tomuto rozhodnutí může účastník řízení podat podle ustanovení § 81 a následujících zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, v platném znění, odvolání ve lhůtě **15 dnů ode dne jeho oznámení** k Ministerstvu životního prostředí, odboru výkonu státní správy II, České Budějovice, a to podáním učiněným u Správy Chráněné krajinné oblasti Šumava, ul. 1. máje 260, Vimperk.

Podle ustanovení § 82 odst. 2 správního řádu musí mít odvolání náležitosti uvedené v § 37 odst. 2 správního řádu a musí obsahovat údaje o tom, proti kterému rozhodnutí směřuje, v jakém rozsahu ho napadá a v čem je spatřován rozpor s právními předpisy nebo nesprávnost rozhodnutí nebo řízení, jež mu předcházelo. Odvolání se podává s potřebným počtem stejnopisů tak, aby jeden stejnopis zůstal správnímu orgánu a aby každý účastník dostal jeden stejnopis. Nepodá-li účastník potřebný počet stejnopisů, vyhotoví je správní orgán na náklady účastníka.

Odvolání jen proti odůvodnění rozhodnutí je podle ustanovení § 82 odst. 1 správního řádu nepřipustné. Včas podané a přípustné odvolání má podle § 85 odst. 1 správního řádu odkladný účinek.

RNDr. Václav Braun v.r.
vedoucí odboru

Správy NP Šumava a Správy CHKO Šumava

Za správnost: Mgr. Pavel Hubený, vedoucí Správy CHKO Šumava

Rozdělovník:

- ☒ Ředitelství silnic a dálnic ČR, Čerčanská 12, 140 00 Praha 4
- ☒ Obec Kubova Huť
- ☒ Obec Horní Vltavice
- ☒ Obec Strážný
- ☒ Obec Lenora
- ☒ Obec Želnavá
- ☒ Město Volary
- ☒ Město Vimperk

Na vědomí:

- ☒ Správa a údržba silnic Jihočeského kraje, p.s., Žernovická 916, 382 01 Prachatice

Dále obdrží po nabytí právní moci:

AOPK ČR – správce ústředního seznamu ochrany přírody, Kaplanova 1931/1, 148 01 Praha 11 – Chodov